

اسلام چگونه بااحتیاجات واقعی هر فرد پاسخ میدهد؟

در طی بحثهای اجتماعی این نکته را بسیار دیده‌اید که انسان نظر بااحتیاجات حیاتی که اطرافش را گرفته و پتهائی از عهده رفع همه آنها بر نیامده و توانائی تأمین زندگى را ندارد ناچار حیات اجتماعی و زندگى دسته‌جمعی را انتخاب نموده ، و طبعاً مدنى و اجتماعى بار می‌آید .

همچنین در بحثهای حقوقى زیاد مى‌شنویم که جامعه وقتى میتواند احتیاجات حیاتی افراد و اجزاء خود را واقعاً رفع کند که يك سلسله قوانین و مقرراتى مناسب احتیاجات آنها بوجود آمده و در میان آنها حکومت نماید ، تا در پرتو آن هر يك از افراد جامعه بتواند حقوق حقه خود را بدست آورد و از مزایای زندگى بر خوردار شود و سهم خود را از نتایج اعمال دسته جمعی افراد که خود نیز جزئى از آنها است ببرد .

چنانکه از همین دو نکته استفاده میشود عامل اصلی و اولین سبب انعقاد اجتماع و پیدایش قوانین و مقررات اجتماعى ، همان احتیاجات حیاتی است که انسان بدون رفع آنها حتى يك لحظه قادر بادامه زندگى نیست . و همین رفع احتیاجات است که نتیجه مستقیم تشکیل اجتماع و همچنین پیدایش و بموقع اجراء در آمدن قوانین و مقررات است . بدیهى است اجتماعى که بطور دسته‌جمعی بر رفع هیچگونه احتیاجى نپردازد یعنى در آن ، کارهای هر فرد هیچگونه ارتباطى با کارهای افراد دیگر نداشته

باشد، هرگز نمیشود نام اجتماع را روی آن گذارد، همچنین قوانین و مقرراتی که پیدایش یا اجرای آنها هیچگونه تأثیری در رفع احتیاجات اجتماعی مردم و خوشبختی و سعادت آنها نداشته باشد، قوانین و مقررات واقعی یعنی تأمین کننده لوازم زندگی و حقوق مردم نخواهد بود.

وجود قوانین و مقرراتی که کم یا زیاد، بطور ناقص یا کامل، احتیاجات جامعه را رفع نموده و رویهمرفته مورد قبول افراد جامعه بوده باشد در هر جامعه ای از جامعه های انسانی حتی در میان جامعه های وحشی و عقب مانده ضروری است منتهی در جامعه های غیر مترقی قوانین و مقرراتی در لباس عادات و رسوم قومی که نتیجه برخورد های غیر منظمی است که بتدریج بوجود آمده یا از اراده های گزافی یکنفر یا چند نفر افراد زورمند بمردم تحمیل شده، حکومت میکند و در نتیجه قسمت عمده جریان زندگی اجتماع روی اساس روشنی، قابل قبول برای همه یا اکثریت قوم استوار گردیده است و هم اکنون در گوشه و کنار جهان مردمانی پیدا میشوند که با آداب و رسوم قومی بزندگی خود ادامه میدهند، بدون اینکه شیرازه اجتماع آنها از هم گسسته و متلاشی شود.

در جامعه های مترقی، اگر جامعه دینی بوده باشد، شریعت آسمانی حکومت مینماید، و اگر غیر دینی باشد قوانین و مقرراتی را که با خواست اکثریت افراد اجتماع، بطور مستقیم یا غیر مستقیم بوجود آمده بکار می بندند، و در هر حال جامعه ای را که افراد آن بیک سلسله تکالیف و مقررات پای بند نباشند سراغ نداریم و نمی شود پیدا کرد.

وسيله تشخيص این احتیاجات

چنانکه روشن شد عامل اصلی پیدایش قوانین و مقررات همان احتیاجات زندگی است ولی باید دید که این احتیاجات را که همان احتیاجات اجتماعی و بالاخره احتیاجات انسانی است، بچه وسیله ای باید تشخیص داد البته باید آنها بطور مستقیم

یا غیر مستقیم برای انسان قابل تشخیص بوده باشد. (ولو بطور اجمال و کلیت) ضمناً این سؤال پیش می‌آید که آیا انسان در تشخیص تکالیف زندگی و اجتماعی خود گاهی هم خطا می‌کند یا هر چه تشخیص داد سعادت و نیکبختی وی در همان است و بی‌چون و چرا باید پذیرفته و اجرا نماید یعنی همان خواست انسان مارك واقعیت و لزوم قبول و اجرای آن خواهد زد.

اکثر مردم جهان و با اصطلاح امروزه نیای مرفعی تشخیص دهندۀ قانون راهنمان خواست انسانی قرار میدهند. ولی نظر باینکه خواستهای همه افراد يك ملت یا اصلاً توافق نمیکند و یا اگر احیاناً هم توافق پیدا شود باندازه‌ای کم و در مقابل موارد اختلاف ناچیز است که قابل اعتنا نیست ناچار خواست اکثریت افراد (نصف مجموع افراد بعلاوه یک) را معتبر دانسته و خواست و اراده اقلیت (نصف منهای یک) را لغو کرده و آزادی عمل را از اقلیت سلب می‌نمایند.

البته نمیشود انکار کرد که اراده و خواست انسان با وضع زندگی او ارتباط مستقیم دارد، مرد توانگر یک‌ه‌ما یحتاج زندگی را فراهم ساخته است هزاران هوسها در سر می‌پرو راند که هر گز بخاطر بینوای مستمند خطور نمیکند یا کسی که در اثر گرسنگی تاب و توان را از دست داده بهر غذای لذیذ و غیر لذیذ اگر چه مال دیگران باشد طمع میکند در حالی که آن یکی با ناز بسوی لذیذترین غذاها دست دراز می‌کند. انسان در حال رفاهیت زندگی فکرهای زیادی را در مغز خود می‌یابد که هرگز در حال سختی نمی‌یابد!

ازین رو احتیاجات زندگی انسان که با پیشرفت مدنیت تدریجاً مرتفع شده و احتیاجات تازه تری جایگزین آنها میشود انسان را از اعتبار و اجرای یک سلسله قوانین مستغنی ساخته و نیازمند بوضع یک رشته قوانین تازه یا تغییر و تبدیل قوانین کهنه می‌سازد.

ولذا در میان ملل زنده پیوسته قوانین و مقررات کهنه‌ای جای خود را بقوانین و مقررات تازه میدهند و چنانکه روشن شد سبب حقیقی آن اینست که ایجاد کننده و پشتیبان قوانین همان خواست اکثریت افراد هر ملت است،

که خواست اکثریت بقوانین و مقررات آن ملت رسمیت داده و مارك واقعیت بآن می زند حتی در صورتیکه صلاح واقعی جامعه آنها در آن نبوده باشد . زیرا مثلاً یک فرد فرانسوی در جامعه فرانسه از آن جهت که فرانسوی است عضو جزء جامعه ، و اراده اش در حالی که موافق اکثریت بوده باشد محترم است . و آنچه قانون فرانسه مثلاً می خواهد اینست که یک فرد فرانسوی را پرورش دهد آن هم در قرن بیستم ، نه اینکه یک نفر انگلیسی را پروراند یا یک نفر فرانسوی را در قرن دهم (دقت کنید) در عین حال باید دقت بیشتری بخرج داد و دید عامل مزبور که در پیدایش خواست های انسان دخالت دارد با پیشرفت تمدن از هر جهت در تغییر است ؟ و آیا هیچ جهت مشترکی در میان جامعه های انسانی در طول تاریخ بشریت باقی نمی ماند ؟ و آیا اصل انسانیت که طبعاً يك عده از احتیاجات زندگی مربوط بآن می باشد (چنانکه يك عده دیگر از احتیاجات با اختلاف اوضاع و احوال و منطقه های مختلف و مراکز زندگی گوناگون مختلف می باشد) تدریجاً عوض شده است ؟ و انسان اولی مثلاً چشم و گوش و دست و پا و مغز و قلب و کلیه و ریه و کبد و اعضاء کوارش (چنانکه ما داریم) نداشته است ؟ یا فعالیت آن روزی آنها غیر از فعالیت امروزی آنها بود ؟ و آیا احوالی که برای گذشتگان پیش می آمد ، مانند جنگ و خونریزی و صلح و آشتی معنائی جز از بین بردن انسان یا نگهداشتن انسان داشت ؟ و آیا مستی که اثر میکساری است مثلاً در زمان جمشید (مخترع افسانه ای می) مفهوم دیگری جز مستی امروزی داشت و همچنین نوای چنگ و آهنگ مطربانی مانند نکیسا و باربد لذتی جز از نوع لذت آهنگ های امروز می بخشید ؟ خلاصه اینکه ساختمان وجودی انسان گذشته غیر از ساختمان وجودی انسان امروزی بوده ؟ و یا اوضاع و احوال و آثار و عملها و عکس العمل های داخلی و خارجی انسان گذشته غیر از آن انسان امروزی بوده است ؟ البته پاسخ تمام این سؤالات منفی است .

بهیچ وجه نمیتوان گفت : انسانیت تدریجاً از میان رفته و چیز دیگری جایگزین آن شده یا خواهد شد ، یا اینکه اصل انسانیت که قدر مشترك میان نژاد سپاه و سفید و پیرو جوان ، دانا و نادان ، قطبی و استوائی ؛ گذشته و حال و آینده است

يك سلسله احتياجات مشترك ندارد؟ يا اگر هم داشته باشد خواست و اراده انسان برفع آنها تعلق نگرفته است؟

آری چنین احتياجات واقعي وجود دارد، و اقتضای يك سلسله مقررات ثابتہ را نیز دارد كه ربطی بقوانين و مقررات قابل تغيير ندارند، هيچ ملتی در هيچ زمانی نمی تواند بادشمنی كه حیات اورا تهدید قطعی ميكند جنگ را در صورت امکان تجویز یا ايجاب نکند، و در صورتی كه دفع چنین دشمنی با هيچ وسیله ای جز كشتن میسر نشود خونریزی را تجویز ننماید.

هیچ جامعه ای نمی تواند مثلاً از تغذیه افراد كه حافظ حیات آنهاست جلو گیری كند، یا تعایل جنسی را مثلاً ممنوع سازد نمونه های بسیاری ازین گونه موارد هست كه احكام غير قابل تغییری را نشان میدهد و ربطی نیز با احكام قابل تغییر ندارد.

از بیانات فوق چند موضوع روشن شد:

۱ - عامل اصلی پیدایش اجتماع و قوانین و مقررات اجتماعی؛ احتياجات زندگی است.

۲ - تمام اقوام حتی ملل وحشی و نیمه وحشی برای خود قوانین و مقرراتی دارند.

۳ - وسیله تشخیص احتياجات زندگی از نظر دنیای امروز، خواست اکثریت افراد اجتماع است.

۴ - خواست اکثریت همیشه با واقع تطبیق نمیکند.

۵ - يك سلسله قوانین با گذشت زمان و پیشرفت تمدن عوض میشود و آن قوانینی است كه مربوط باوضاع و احوال خاصی بوده است، ولی يك سلسله دیگر كه مربوط باصله انسانیت، كه قدر مشترك میان همه انسانها در تمام ادوار و در تمام شرائط و محیطهاست؛ لای تغییر میباشد.

اکنون كه این موضوعات روشن شد به بینیم نظر اسلام در این باره چیست؟